

„Danstæren“

et halvgentlig Nødheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, State, Neb.

„Danstæren“ udgaaet hver Tirsdag og Fredag

De forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00

Bladet betales i Forud.

Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, State, Neb.

Redaktør: A. M. Andersen.

Alle Brev og „Danstæren“'s Indhold: Afhandlinger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret:

A. M. Andersen, State, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man klage til det nærliggende Postkontor.

Stulde det ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danstæren“'s Kontor.

Naar Paasene henoender sig til Folk, der

coerterer i Bladet, enten for at føde hos dem

eller for at faa Oplysning om det aucterere, bedes

de altid omtale, at de faa Avertissementet i dette

Blad. Det vil være til Gavn for alle.

Derfor vil vi være Høflige at

indsende os de bedste Betydning, saa maad den

hellige Skrift være vor Tjenestes Grundvold og vor

Inspiration. Vi behøver blot at se

os lidt om i Fortid og Nutid for at

opbade, at den Prædikanter, der udrettede

mejt, var den, der var mejt aaben for

Skriftens Kraft.

Se paa Paulus. Hvor er hans

Tale fyldt med forskellige Erfaringer fra hans

egne aandelige Liv. Hvor indgaaende hans

Kendskab til Synens, Samvittigheds og

Tristens Hemmeligheder! Paulus er lige saa

realistisk, naar han behandler Naadens

Kendsgjerning og Magt, som naar han

behandler Uretfærdighedens Kendsgjerning og

Magt. Han diskutere ikke en Teori, men han

gænger en Erfaring, og hans Ord overbeviser og

varmer, som Ord, der kommer fra Hjertet, altid

gør. Dr. Matkinson.

Angaaende Vestræberne for

Forening af de nord-lutheriske Samfund

skriver Pastor S. Strand bl. a. i „Luth.“:

„Vi havde ingenting imod at lege

skærpsjelt og snævre saa smaat om at vandre

Livsvejen sammen; men da der blev Tale om at

gaa til Præsten og forlange Bistelse, lyntes

mange, at dette vilde være et altfor

drøftigt Skridt. Ikke just fordi de var

bange for sig selv og deres eget Hjertes

Dyrktighed; men de frygtede for, at den, der

skulde vælge til Biskopsfølger, ikke var rigtig

at stole paa.“

For den forenede norske Kirkes

Vedkommende kan meddeles, at under

dens Naarsteds i Sommer blev et Forslag,

at det henstilles til alle Menigheder i

Samfundet at optage Foreningsagen til

Forhandling paa Menighedsrådene, ved

Samtaler og Konferencer med det Formaal

at kunne fejre 400-Aars-Festen for den

lutheriske Reformation 1917 som et forenet

nord-lutherisk Kirkesamfund, enstemmig

vedtaget, først af Delegatmødet og siden af

det samlede Naarsteds, en Forsamling af

mere end 2500 stemmeberettigede

Medlemmer.

I et Foredrag om „Kvindesag og

Kristendom“ af Prof. Friedrich Maack

ved Berlins Universitet forekommer

følgende Udtalelse: „Endelig maad jeg

betone, at en Kæffe Forfejder, som de

dybere ned, saa de tabte deres Værdighed og

Andelse. At saadant skulde ske med den

kræftige Kvinde, det vilde Paulus afværge —

han skal stille sig ud fra den hederlige Kvinde.

Derfor er denne historiske betingede

Udvikling om Kvindesag og Kvindesag er

en af de vigtigste og mest interessante i

den moderne Kulturhistorie. Den er en

af de vigtigste og mest interessante i den moderne Kulturhistorie.

Han brugte en Illustration, som har

fæstet sig i mine Tanker: De senere Maas

taarige og ofte meget uheldige Overblikke

har foraarjaget Landet svære Udgifter;

man har bygget Dæmninger her og der,

men naar den næste Storm kommer, saa

gaar der gerne Brud paa Dæmningerne,

og Landet udelægges som forhen. Dæmningerne

kan ikke bygges stærkere, saa der er intet

En lille Udflugt.

En Tid forud fik jeg Indbydelse til

Missionsmødet i Oens, Ja, fra 22. til 24.

Sept. Men imod Aften om

Tredagen som jeg med Tog paa

Illinois Centralbanen til Oens, hvor

Pastor P. Madsen og Gustru mødte mig.

Saaledes naadede jeg at være med ved

Møderne Fredag Aften, Lørdag og Søndag.

Det er ikke min Agt at referere

Mødet, men kun at fortælle lidt derfra.

Foruden mig var der til Stede

Præsterne S. Sørensen og J. Pedersen

fra Viborg, S. D., og N. P. Simonson

fra Emmetsburg, Ia. Pastor Simonson

maatte dog rejse hjem til

Søndag. Det var især Møder, vi havde —

der, saa skulde det ikke begraves i

deres dyre Arkiver. Jeg satte mig

saa til at omarbejde det, først for

Udgivelsen i „Japan Evangelist“ og

senere særskilt. Saa har jeg hele

Someren igennem haft den japaniske

Bibelforsker for voksne Søndag

Eftermiddag og prædiket ved to

japaniske og et engelsk Møde.

Fra Slesvig

Det, der har taget omtrent lige

saa megen Tid, er at gaa til de

mange gode Møder, vi har her. Om

enkelt af dem skrev jeg en Del

sidste Nat; jeg haaber, det kan

blive i „Danstæren“ efterhaanden;

der er i alt 5 Breve (Nr. 27—31).

J. M. Th. Winther

Vi har alle været rask i Aar og

er nu glade ved at komme tilbage

til vort hjem og vort daglige

Arbejde.

Sangerforbund

Jeg har i længere Tid gaaet og

befæstiget mig med den Tanke, om

der ikke inden for vor Kirke

kunne dannes en Sammenslutning

af vore Sangere. Da jeg saa i „Dan-

stæren“ af 12. Sept. læser, at de

norske har faaet dannet et saadant

To forfæmte.

(Af P. B. A.)

Vor hellige Skrift advarer om

befærdede Kristne imod at bortkaste

deres Frimodighed. Det er i Grund-

den et mærkeligt Ord: Frimodig-

hed. Det er et mærkeligt Ord i

Grundforordet, fordi det er saa

rigt og betydningsfuldt, at andre

Sprog maad benytte itundom

mange Ord for fuldstændig at

gengive det. Og det danske Ord

af end af Døgningen, siger han.

Da var der et af hans Brev, en

lille fireaars Pige, der laang en

Stroje oppe i Barnekammeret. Bar-

nerstien naadede haade hans Dre og

Sjerte. Saaledes lod Strojerne:

„En ringe Ting det dog kun er

Og ikke Sorg og Røde værd.“

Det lille Brudstykke luffede op

for den rette Stemning. Hans Mand

Den 31. Oktober d. A. ankommer

forfatteren, Prof. Karl Larfen til